

Arrest

nr. 348 338 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 20 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. HUBERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben, dient beroep in tegen de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 29 november 2025 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) vast en concludeert hij dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker blijft steken in het louter herhalen en volharden in zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van blote en post-factum beweringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende het volgende:

“Vooreerst slaagde u er niet in om uw beweerde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Op uw persoonlijk onderhoud d.d. 14 oktober 2024 legde u immers enkel een kopie van een paspoort neer (CGVS, pg. 4, 5). Ten aanzien van het CGVS verklaarde u bijzonder stereotiep dat uw oorspronkelijke paspoort te Oekraïne werd ingehouden (CGVS, pg. 5, 8) en dat u uw nieuw paspoort, aangevraagd te België, eveneens verloor (CGVS, pg. 5, 11). U hebt het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven bij de bevoegde diensten (CGVS, ibid.) waardoor dit slechts een blote bewering blijft. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u uw identiteitskaart liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Dat u bijkomend aangeeft dat u geen enkele moeite deed om ook nog maar enig document te verkrijgen (CGVS, ibid.) is evenmin ernstig en wijst op een zekere desinteresse. Wat er ook van zij, het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Voorts kan er geen geloof noch enige waarde gehecht worden aan de door u opgeworpen asielmotieven binnen onderhavige asielprocedure.

U verklaart dat de wateren in uw regio door het bedrijf Formosa dermate vervuild raakten waardoor de vispopulatie stierf en uw familie als vissers werkloos werden (CGVS, pg. 3, 9, 10, 11). Omdat u enkele malen aan een betoging tegen het bedrijf Formosa deelnam kwam u op een zwarte lijst van de Vietnamese overheid te staan (CGVS, pg. 9, 10, 11). U weet deze verklaringen evenwel op geen enkele manier te staven, waardoor deze in se een blote bewering blijven. Daarenboven weten uw verklaringen allerminst te overtuigen (CGVS, ibid.) waarbij u o.m. niet kunt vertellen wanneer u aan deze betogingen deelnam (CGVS, pg. 9), geen

doorleefd zicht kunt geven op het verloop van de betogingen (CGVS, *ibid.*) noch in de manier waarop het conflict uiteindelijk werd opgelost (CGVS, *ibid.*). Inzake de vermeende zwarte lijst met uw naam op, die eveneens een louter blote bewering blijft, verklaart u bovendien dat deze niet veel invloed heeft op uw leven (CGVS, *ibid.*) en dat u vermoedt dat u op vandaag omwille van deze vermeende lijst weinig problemen meer zal kennen (CGVS, *ibid.*). Dat u zwart op wit verklaart dat u nog steeds naar Vietnam terug kan keren (CGVS, pg. 9) ondermijnt ten slotte integraal en onverdeeld enige vrees.

Volledigheidshalve wordt vastgesteld dat uw overige asielmotieven geen link hebben met de criteria van de Conventie Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verwijst hierbij naar de corruptie van het Vietnamees overheidsapparaat (CGVS, pg. 9), het gebrek aan gedegen gezondheidszorg binnen uw land van herkomst (CGVS, pg. 9, 11) en de vele natuurrampen in uw regio met alle gevolgen van dien voor de lokale bevolking (CGVS, pg. 3, 4, 8, 10). Deze redenen ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens in uw verklaringen blijkt echter dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw politiek overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren.”

Wat betreft zijn identificatie herhaalt verzoeker dat hij een kopie van zijn Vietnamees paspoort heeft overgelegd en stelt hij dat het verlies van zijn oude paspoort niet voldoende is om zijn beschermingsverzoek te verwerpen. Verder verklaart hij nogmaals dat hij vreest om vervolgd te worden vanwege zijn politieke activiteiten en dat de aanwezigheid aan sich van dergelijke lijst en de implicaties van deelname aan vreedzame betogingen ‘zorgen moeten baren voor de risico’s van vervolging’. Dergelijk verweer is dan ook niet van die aard om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. De motieven wat betreft zijn identiteitsdocumenten en zijn opgeworpen asielmotieven, worden uitgebreid en duidelijk uiteengezet in de bestreden beslissing en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Waar de verwerende partij in de bestreden beslissing nog de duur van de migratieroute betwist, stelt verzoeker dat de reis van een vluchteling complex kan zijn en beïnvloed wordt door vele factoren. Evenwel blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij op 11 mei 2018 uit Vietnam vertrok en pas op 18 april 2023 in België een verzoek om internationale bescherming indiende. De verwerende partij oordeelt terdege dat: “Het feit dat u verschillende (Europese) landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.” Deze pertinente vaststellingen, samen met het gegeven dat verzoeker enkel een kopie neerlegt van zijn oude Vietnamese paspoort, doen wel degelijk afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

3.2. Verder herhaalt verzoeker zijn angsten met betrekking tot corruptie binnen de Vietnamese overheid, het gebrek aan adequate gezondheidszorg en natuurrampen, en betoogt dat, hoewel ze niet direct onder de criteria van de Genève-conventie vallen, deze elementen een gevaarlijke leefomgeving benadrukken.

De verwerende partij motiveert hierover terdege: “Volledigheidshalve wordt vastgesteld dat uw overige asielmotieven geen link hebben met de criteria van de Conventie Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verwijst hierbij naar de corruptie van het Vietnamees overheidsapparaat (CGVS, pg. 9), het gebrek aan gedegen gezondheidszorg binnen uw land van herkomst (CGVS, pg. 9, 11) en de vele natuurrampen in uw regio met alle gevolgen van dien voor de lokale bevolking (CGVS, pg. 3, 4, 8, 10). Deze redenen ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens in uw verklaringen blijkt echter dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw politiek overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren.” Louter poneren dat de combinatie van deze factoren kan bijdragen aan een situatie waarin internationale bescherming noodzakelijk is, kan hier niet anders over doen denken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, en dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

Verzoeker brengt aldus geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Vietnam actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op de "rapporten over de mensenrechtensituatie in Vietnam en soortgelijke gevallen van vervolging, merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten over de algemene situatie in Vietnam niet volstaat om aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dergelijk risico dient in concreto te worden aangetoond, en verzoeker blijft hier, gelet op voorgaande vaststellingen, in gebreke.

5. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht haar beslissingen op zorgvuldige wijze voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een

omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 mei 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 888 staat onder eed en tolkt Vietnamees – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing dateert van 2024 en niet van 2025, zoals in de beschikking wellicht ten gevolge van een materiële vergissing wordt vermeld. Ten gronde stelt verzoeker vooreerst dat ten onrechte vraagtekens worden geplaatst bij het ontwikkelde tijdsverloop: het gegeven dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten in mei 2018 maar in België pas in 2023 om internationale bescherming heeft verzocht, doet op zich geen afbreuk aan de gegrondheid van zijn vrees. Verder behoort hij tot een specifieke groep, aangezien hij afkomstig is uit een regio die wordt getroffen door de activiteiten van het bedrijf Formosa. Dit bedrijf veroorzaakt ernstige milieuvervuiling, waardoor de situatie in zijn regio van herkomst erg precair is. De ontevredenheid van de lokale bevolking en de spanningen met de autoriteiten in dit verband zijn wel degelijk politiek geladen. Als hij moet terugkeren vanuit Europa, zal de lokale bevolking ervan uitgaan dat hij in het buitenland rijk is geworden, wat hem kwetsbaar zal maken voor afpersing door de maffia en/of de corrupte overheden. Ook om deze reden behoort verzoeker tot een specifieke sociale groep. Besluitend stelt verzoeker dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de activiteiten van het bedrijf Formosa in zijn herkomstregio, naar de plaatselijke maffia en naar de verwevenheid tussen de chemische industrie en de overheid. Dit alles rechtvaardigt dat de bestreden beslissing minstens wordt vernietigd met het oog op een nieuw onderzoek door de diensten van verweerder. Hiernaar gevraagd wenst verzoeker verder niets toe te voegen.”

5. Verzoeker brengt, met voormeld algemeen betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 24 februari 2026.

5.1. Wat betreft verzoekers argumentatie ter zitting dat ten onrechte vraagtekens worden geplaatst bij het ontwikkelde tijdsverloop en dat het gegeven dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten in mei 2018 maar pas in België in 2023 om internationale bescherming heeft verzocht op zich geen afbreuk doet aan de gegrondheid van zijn vrees, herhaalt en benadrukt de Raad de grond van de beschikking dat het door verzoeker dermate extreem laat pas voor het eerst invoeren van internationale bescherming in Europa, met name ongeveer 5 jaar na het verlaten van zijn land van herkomst Vietnam, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in verzoekers hoofde en vormt wel degelijk overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en aldus de gegrondheid van zijn relaas. Dat verzoeker het hiermee niet eens is en dit louter tegensprekt, vormt vanzelfsprekend geen dienstige repliek die anders doet besluiten.

5.2. Waar verzoeker op zitting laat gelden dat hij behoort tot een specifieke groep, aangezien hij afkomstig is uit een regio die wordt getroffen door de activiteiten van het bedrijf Formosa dat ernstige milieuvervuiling veroorzaakt, waardoor de situatie in zijn regio van herkomst erg precair is en de ontevredenheid van de lokale bevolking en de spanningen met de autoriteiten in dit verband wel degelijk politiek geladen zijn, en waar hij voorts aanvoert dat als hij moet terugkeren vanuit Europa, de lokale bevolking ervan zal uitgaan dat hij in het buitenland rijk is geworden, wat hem kwetsbaar zal maken voor afpersing door de maffia en/of de corrupte overheden, waardoor hij ook om die reden tot een specifieke sociale groep behoort, wordt vastgesteld dat verzoeker voorheen nooit heeft aangehaald tot een specifieke sociale groep te behoren, en ook eerder met geen woord repte over het feit dat zijn jarenlang verblijf in Europa – hij wachtte dus 5 jaar alvorens om internationale bescherming te verzoeken – hem kwetsbaar zou maken voor afpersing en/of andere problemen bij terugkeer.

De Raad stelt vast dat verzoeker deze grief nooit eerder ter sprake heeft gebracht en hierover in zijn verzoekschrift ook niet de minste opmerking heeft gemaakt. Verzoeker kan dit niet dienstig voor het eerst in het kader van zijn vraag tot horen invoeren. De Raad beklemtoont dat een verzoek tot horen er niet toe strekt om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten of om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft immers uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de verzoeker echter geenszins de mogelijkheid om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat wie daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt. De Raad herinnert aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet dat stelt dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan deze die in het verzoekschrift zijn uiteengezet. Verzoeker laat verder na aan te tonen dat hij deze middelen en argumenten niet eerder kon ontwikkelen in zijn inleidend verzoekschrift. Hij

formuleert tijdens zijn betoog ter terechtzitting een nieuw middel en argumentatie tegen de bestreden beslissing, wat, gelet op het hogervermeld doel van de vraag tot horen, bijgevolg laattijdig en niet ontvankelijk is, daar verzoeker dit niet eerder aanhaalde in het verzoekschrift hoewel hij daartoe de mogelijkheid had en hij minstens het tegendeel niet aantoonde.

Dat verzoeker voormelde argumentatie inzake het behoren tot een specifieke sociale groep pas voor het eerst op zitting inroept, is aldus laattijdig gelet op het hogervermeld doel van de vraag tot horen. Verzoeker had dit al veel eerder kunnen en moeten inroepen en had hiertoe o.a. nog de mogelijkheid in zijn verzoekschrift. Anders oordelen zou slechts het opstellen van zeer algemene en vage verzoekschriften, zoals in casu, aanmoedigen.

Voormelde argumentatie vormt aldus een nieuw argument en middel tegen de bestreden beslissing, dat in casu niet ontvankelijk en laattijdig is. Ten overvloede wordt nog toegevoegd dat bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging, zoals in casu, het behoren tot een sociale groep irrelevant is.

Dat zijn problemen wel degelijk politiek van aard zouden zijn, betreft louter een ontkenning van wat eerder werd vastgesteld, waarmee verzoeker geen afbreuk doet aan die concrete bevinding (in de beschikking, in punt 3.2., met verwijzing naar de bestreden beslissing).

5.3. Zoals in de beschikking wordt vastgesteld, toont verzoeker geen nood aan internationale bescherming omwille van zijn situatie in of bij terugkeer naar Vietnam aan.

Verzoeker verklaarde bovendien eerder uitdrukkelijk tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij nog steeds naar Vietnam kan terugkeren, wat geheel in lijn ligt met de in het kader van zijn beschermingsverzoek gedane vaststellingen dat uit niets blijkt en verzoeker niet aantoonde dat hij Vietnam heeft verlaten of er niet meer naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade, vaststellingen die door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd.

Waar verzoeker oppert dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de activiteiten van het bedrijf Formosa in zijn herkomstregio, naar de plaatselijke maffia en naar de verwevenheid tussen de chemische industrie en de overheid, gaat hij voorbij aan de bewijslast die in beginsel op hem rust en wordt de grond in de beschikking herhaald dat *“Verzoeker brengt aldus geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”* Er liggen voldoende gegevens voor om over het beschermingsverzoek te oordelen. De Raad acht geen verder onderzoek nodig. Het komt verzoeker toe een nood aan internationale bescherming in concreto aan te tonen, waartoe hij in gebreke blijft.

Immers gaat verzoeker geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing die worden hernomen in punt 3.1 van de beschikking, met name:

“Voorts kan er geen geloof noch enige waarde gehecht worden aan de door u opgeworpen asielmotieven binnen onderhavige asielprocedure.

U verklaart dat de wateren in uw regio door het bedrijf Formosa dermate vervuild raakten waardoor de vispopulatie stierf en uw familie als vissers werkloos werden (CGVS, pg. 3, 9, 10, 11). Omdat u enkele malen aan een betoging tegen het bedrijf Formosa deelnam kwam u op een zwarte lijst van de Vietnamese overheid te staan (CGVS, pg. 9, 10, 11). U weet deze verklaringen evenwel op geen enkele manier te staven, waardoor deze in se een blote bewering blijven. Daarenboven weten uw verklaringen allerm minst te overtuigen (CGVS, ibid.) waarbij u o.m. niet kunt vertellen wanneer u aan deze betogingen deelnam (CGVS, pg. 9), geen doorleefd zicht kunt geven op het verloop van de betogingen (CGVS, ibid.) noch in de manier waarop het conflict uiteindelijk werd opgelost (CGVS, ibid.). Inzake de vermeende zwarte lijst met uw naam op, die eveneens een louter blote bewering blijft, verklaart u bovendien dat deze niet veel invloed heeft op uw leven (CGVS, ibid.) en dat u vermoedt dat u op vandaag omwille van deze vermeende lijst weinig problemen meer zal kennen (CGVS, ibid.). Dat u zwart op wit verklaart dat u nog steeds naar Vietnam terug kan keren (CGVS, pg. 9) ondermijnt ten slotte integraal en onverdeeld enige vrees.”

Door louter te stellen dat er onvoldoende onderzoek is gevoerd, zonder dit betoog verder te concretiseren, brengt verzoeker geen concrete en ernstige elementen aan die hierop een ander licht kunnen werpen.

5.4. Dat de beschikking foutief vermeldt dat de bestreden beslissing van 2024 dateert terwijl deze van 2025 is, betreft inderdaad een materiële vergissing zoals verzoeker ter zitting correct opmerkt. Dit wijzigt evenwel voor het overige niets aan de inhoud van de beschikking.

6. Verzoeker brengt derhalve, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven. Hij laat de overige gronden uit de beschikking ongemoeid.

Derhalve kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

7. Rolrecht

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO